

|||
GALERIE
KLATOVY
KLENOVÁ



Galerie Klatovy / Klenová, příspěvková organizace Plzeňského kraje

OHROMNÉ MALIČKOSTI LUKÁŠ KLIMENT - TOMÁŠ PERGLER

Společná výstava fotografa Lukáše Klimenta (1958) a sochaře a takřka odvěkého knihovníka na pražské AVU Tomáše Perglera (1960) nepředstavuje spříznění autorů kurátorskou libovůlí, ale překvapivě samozřejmé obcování Perglerových dadaistických objektů s Klimentovými introvertními fotografickými zátišími. Vtip a nadsázka Perglerových soch v rytmu marše představují protimelodii snovému ztišení harmonického ladění Klimentových fotografických černobílých kompozic. Hra je vyvážena kontemplací. Artefakty se spolu neperou, ale spolupracují po způsobu kontrapunktu. Nota proti notě v jedné skladbě. Oba umělci, přátelé s protipólovými naturely introverta a extroverta, svými odkazy vyzrazují orientaci v uměnovědě, oba, sochař i fotograf, mají schopnost chestertonovského vidění ohromných maličkostí ve velkém světě. Postřehem vybaveni konturují na pozadí okolního, mnohdy na pohled obyčejného světa obrysy nových skutečností.

Lukáš Kliment pro sebe objevil již před rokem 1989 Henri Cartier Bressona (1908 – 2004), Garry Winogranda (1928 – 1984), Lee Freedlandera (1934), a naše klasiky Josefa Sudka (1896 – 1976), Jaromíra Funka (1896 – 1945) a avantgardisty. Ze současných fotografů vždy jmenuje Viktora Koláře (1941) a Bohdana Holomíčka (1943). Všichni dnes představují všeobecně známé fotografické legendy. Za časů železné opony však již sama skutečnost vědět o nich a znát jejich fotografie představovala hluboký zájem. V tvorbě Lukáše Klimenta znamenají nežli vzory spíše jakási návěští. Sám k tomu poznamenává, že je měl a má rád dodnes. Kliment, skromný autor termínu *subjektivní dokument* a zároveň fotograf galerijního formátu v nejlepší slova smyslu, je povahou introvert a melancholik. To je důvod, proč výčet uskutečněných výstav nedosahuje délky sloupce jeho spoluvystavujícího extroverzního kolegy. Kliment má oko pro *readymades*. Nalézá je v krajině i lidských sídlištích a příbytcích, vyrobené přírodou či společnou rukou člověka a času. Je fotosběračem takto objevených obrazů a bez uměleckého záměru vzniklých „zátiší“ a „asambláží“. Oslovují jej tvary a úkazy, jež nachází zjevené v přírodě, a interpretuje je jako znaky a symboly. Od dřívější barevné kinofilmové excentričnosti se vrátil zpět k černobílé fotografii a své prvotně zneklidňující fantaskní a surreální objevy fixuje a uklidňuje čtvercovým formátem, představujícím

symbolický (fotografuje na digitál) návrat k 6x6 flexaretě. Niternost, poetická imaginace, jemnocitné vidění a pohádková snovost prozrazují propojení s jeho otcem, prozaikem, autorem scénářů, ale také básníkem a vypravěčem pohádek Alexandrem Klimentem (1929 – 2017).

Tomáš Pergler, knihovník, uměnovědec a sochař, fabulátor, ctitel i narušitel tradic, pochází z pražských Vinohrad. Dětství a mládí prožil v domě č.p. 1018 / 64 na Bělehradské (kdysi Havlíčkově) ulici v tom samém bytě, kde 10. července 1913 zemřel Mikoláš Aleš. Podle vyprávění Alšovy dcery Maryny Tomáš Pergler později identifikoval místo své vlastní postele v rohu pokoje jako místo úmrtního lože Mistra Alše. Někdy kolem roku 1977, tehdy ještě neznalý slova happening, s přáteli inicioval *Pokus o rekonstrukci Mistrova úmrtního lože s následným pokusem o jeho reinkarnaci*. Vlivem genia loci a dnes významné kunsthistoričky Marie Klimešové, tehdy ještě Černé, vystudoval dějiny umění a začal sám tvořit. Jeho tvorba vychází z vnitřní potřeby, která je s postupujícím časem silnější a silnější. Jestliže na začátku intuitivně svým interním alšovským happeningem souzněl s nezávislými dobovými projevy akčního umění 70. let (Knížák, Brikcius, Kovanda, Štembera), dnes dobu svým outsiderstvím *dobíhá*. Pracuje především s přírodními materiály, které více či méně asociativně zpracovává. Stále v něm dřímá teoretik uměnovědec. Výrazem i povahou extrovert s citem pro řeč je avantgardní, je dada, je art brut. Přes navenek deklarovanou masku primitiva v sobě nezapře intelektuálního tvůrce trojrozměrných anekdot s estetickou nadhodnotou. Hru se slovy převádí do jazyka tvarů, znaků, symbolů. Je ryzí i skrytě významový, po čapkovsku *nejškromnější*. Magický designér i poctivý řemeslník. Pracují s ním archetypy, a tak s archetypy pracuje. Jeho extrovertní projev (i mluvený) je plný hříček a narážek. U tohoto autora se hodí připomenout, že vtip či anekdota jsou cosi jako lidová poezie i moudrost, filosofický aforismus, založený na nevědomí, podobně jako sen.

Sen je obestřen tajemnem, vtip je povětšinou ostře řezaná záležitost srozumitelných tvarů. Kontrapunktní Perglerovy objekty a Klimentovy fotografie tedy pramení ze stejného zdroje a patří k sobě podobně jako podle zakladatele psychoanalýzy Sigmunda Freuda sen a vtip.

LUKÁŠ KLIMENT

* 10. 12. 1958 v Praze

Fotograf, redaktor, pedagog

1987 absolvoval Filmovou a televizní fakultu Akademie múzických umění v Praze (Katedra fotografie, Ján Šmok)

Působí jako pedagog

AUTORSKÉ VÝSTAVY / VÝBĚR

2018 Pošlete to dál, Knihovna filosofického ústavu AV ČR v Praze (s Tomášem Perglerem)

2009 Rozhraní, Malá galerie České spořitelny, Kladno

2003 Moře, Galerie 4 – Galerie fotografie, Cheb

1986 Lukáš Kliment, Akademie múzických umění, Praha

SPOLEČNÉ VÝSTAVY / VÝBĚR

2000 Mí přátelé rybáři II., Wortnerův dům, Alšova jihočeská galerie, České Budějovice

1989 Proměny české dokumentární fotografie, Galerie 4 – Galerie fotografie, Cheb

1988 4. bienále fotografie přírody 1988, Technické muzeum, Brno

1987 Fotografie absolventů FAMU, Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha
1985 27 Contemporary Photographers from Czechoslovakia, The Bill Brandt Room, Londýn
Zastoupen ve sbírkách Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, Moravské galerie v Brně,
Galerie G4 v Chebu a v soukromých sbírkách.

<http://www.lukaskliment.cz/>

TOMÁŠ PERGLER

*22. 8. 1960 v Praze

Sochař, knihovník, kurátor

1985 absolvoval Filosofickou fakultu UK v Praze

1998 - dosud pracuje na Akademii výtvarných umění v Praze (vedoucí knihovny)

UMĚLECKÉ SKUPINY

Nové sdružení pražských umělců

Asociace jihočeských výtvarníků

Výtvarná skupina Et cetera

Umělecké hnutí Nevěř mouce - zakladatel

SYMPOZIA / VÝBĚR OD 2010

2015 Via Lucis, Eisgarn (Rakousko)

2014 Mezinárodní malířské sympozium Kolínské roviny, Kolín

2013 Dřevosympozium Štětí, Vyšší odborná škola obalové techniky Štětí

2012 Via Lucis, Eisgarn (Rakousko)

2010 Mugla (Turecko)

Autorské výstavy /výběr od 2010

2018 Pošlete to dál, Knihovna filosofického ústavu AV ČR v Praze (s Lukášem Klimentem)

2018 Svět podle Mandelíka, Městská galerie Volary

2017 Tomáš Pergler, Baptistický sbor Na Topolce, Praha

2016 Trubky, trupy, strupy, galerie Malšice (s Petrem Paynem)

2011 Dřevo – kámen – papír, galerie v Husinecké, Praha

2011 Tomáš Pergler. Sochy, galerie Pigment, Praha

2011 Tak už nezlob a hrej si, Knihovna filosofického ústavu AV ČR v Praze

2010 Setkání v lese, Knihovna filosofického ústavu AV ČR v Praze

2010 Outsider, Knihovna filosofického ústavu AV ČR v Praze

SPOLEČNÉ VÝSTAVY /VÝBĚR OD 2010

2020 Tábor – Konstanz - Praha: 600 let na hoře Tábor, Galerie 140, Tábor

2019 Asociace jihočeských výtvarníků, galerie Pod Točnou, divadlo Kolín

2019 Et cetera, Fratres/Rakousko

2019 Skupinová výstava, galerie Drahomíra, Karlovy Vary

2018 Eisgarn/Bayern

2017 Kłodzko/Polsko

2016 Intersalon, Husitské muzeum v Táboře

2015 Intersalon, Obrazárna Špejchar Želeč

2014 O myších, Galerie FONS, Pardubice

2014 Za jeden provaz, Galerie 9, Praha

2013 Rumunský institut Praha

2011 Zpět do ráje, Düsseldorf (Německo)

Zastoupen v soukromých sbírkách v České republice a v zahraničí a ve veřejném prostoru v Rakousku, Izraeli, Turecku a České republice.

<http://www.tomaspergler.cz>

OHROMNÉ MALIČKOSTI

Galerie Klatovy / Klenová, příspěvková organizace Plzeňského kraje

Purkrabství hradu a zámku Klenová 13. 9. – 31. 10. 2018

Otevírací doba 10 00 – 16 00 h

Kurátorka výstavy Lucie Šiklová

Text Lucie Šiklová

Foto Lukáš Kliment, archiv Tomáš Pergler

Grafický design Helena Šantavá

Instalace instalační četa Galerie Klatovy / Klenová

Tisk: DRAGON PRESS s.r.o.